

سخت تر و تلخ ترست (٤٦) .
 هر آئینه گنهگاران دگمراهی دیوانگی اند
 (٤٧) .

یادکن روزی که کشیده شودایشان رادر
 دوزخ بروی های ایشان (گوئیم) بچشید
 دست رسانیدن دوزخ را (٤٨) .

هر آئینه ماهر چیزرا پیدا کردیم باندازه
 مقرر (٤٩) .

و نیست حکم ما مگریک کلمه مانند
 گردانیدن چشم^(١) (٥٠) .

وهر آئینه هلاک ساختیم امثال شمارا پس
 آیهیچ پندگیرنده است (٥١) .

وهر چیزی که کرده اند مکتوب ست
 درنامه های اعمال (٥٢) .

و هر خورد و بزرگ نوشته شده است^(٢)
 (٥٣) .

هر آئینه پرهیگاران در بوستانها و چشمه
 هاباشند (٥٤) .

در مجلس راستی باشند نزدیک پادشاه
 توانا (٥٥) .

سوره رحمن مدنی است و آن هفتاد و هشت
 آیت و سه رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .
 خدا (١) .
 آموخت قرآن را (٢) .

إِنَّ الْمُبْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٦﴾

يَوْمَ نَسُفُحُوتُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُؤُودًا مِمَّا سَفَرُوا ﴿٤٧﴾

إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٨﴾

وَمَا أَرْبَابُ الْأَوْجَادِ كَلِمَةٍ بَالِغَةٍ ﴿٤٩﴾

وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا أَشْيَاءَ عُلْمَ قَوْمٍ مِنْ مُذَكِّرٍ ﴿٥٠﴾

وَكُلُّ شَيْءٍ عِلْمٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٥١﴾

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ ﴿٥٢﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٣﴾

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٥٤﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٥٥﴾
 الرَّحْمٰنُ ﴿١﴾
 عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴿٢﴾

(١) یعنی در سرعت وجود مراد آسان بودن ست .

(٢) یعنی در لوح محفوظ .

آفرید آدمی را (۳) .
 آموختش سخن گفتن (۴) .
 خورشید و ماه بحساب مقرر میروند (۵) .
 و گیاه و درخت سجده میکنند (۶) .
 و آسمان را برافراشت و فرود آورد ترازو را
 (۷) .
 بمقصد آنکه از حد تجاوز مکنید در ترازو
 (۸) .
 و راست سنجید بانصاف و نقصان مکنید
 در ترازو (۹) .
 و زمین را گسترده برای آدمیان (۱۰) .
 در آن زمین میوه است و درختان خرماست
 خداوند غلافها (۱۱) .
 و در آن زمین دانه خداوند برگ ست و گل
 خوشبوئیست (۱) (۱۲) .
 پس کدام يك را از نعمتهای پروردگار
 خویش دروغ می شمرد (۲) (۱۳) .
 آفرید آدمی را از گل خشك مانند سفال
 (۱۴) .
 و آفرید جن را از شعله آتش (۱۵) .
 پس کدام يک را از نعمتهای پروردگار خویش
 دروغ می شمرد (۱۶) .
 پروردگار دو مشرق ست و پروردگار دو

خَلَقَ الْإِنْسَانَ ٥
 عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ٦
 الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ يُسَبِّحَانِ ٧
 وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ٨
 وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ٩
 أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ١٠
 وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ١١
 وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنْعَامِ ١٢
 فِيهَا فَالِكِهْمُ ۖ وَالنَّجْلُ ذَاتُ الْكَلْمِ ١٣
 وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ ۖ وَالرَّيْحَانُ ١٤
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا
 حَيْثُ أَتَى الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْحَبْلِ ١٥
 وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّاءٍ مَرْمُوقٍ ١٦
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا
 رَبَّ الْمَشْرِقِينَ ۖ وَرَبَّ الْمَغْرِبِينَ ١٧

(۱) مترجم گوید اشاره بانست که برگ حبوب غازیه علف دواب ایشان میشود پس این علاوه نعمت است .
 (۲) جن وانس .

مغرب ست^(۱) (۱۷) .

پس کدام یکر از نعمتهای پروردگار
خویش دروغ می شمرد (۱۸) .

گذاشت دودریار اتابهم جمع شوند (۱۹) .
میان این هر دو حجابیست که یکی
بر دیگری تعدی نمیکند (۲۰) .

پس کدام یکر از نعمتهای پروردگار
خویش دروغ می شمرد (۲۱) .

برآید ازین دودریا مروراید و مرجان (۲۲) .
پس کدام یکر از نعمتهای پروردگار
خویش دروغ می شمرد (۲۳) .

خداراست کشتی های روان شونده
برافراشته در دریا مانند کوه ها (۲۴) .

پس کدام یکر از نعمتهای پروردگار
خویش دروغ می شمرد (۲۵) .

هر که هست بر زمین فانی شود (۲۶) .
وباقی ماندروی پروردگارتو خداوند
بزرگی وانعام (۲۷) .

پس کدام یکر از نعمتهای پروردگار
خویش دروغ می شمرد (۲۸) .

سوال میکند از خدا هر که در آسمانهاست
وزمین ست هر روزی خدادر حالتی
ست^(۲) (۲۹) .

پس کدام یکر از نعمتهای پروردگار
خویش دروغ می شمرد (۳۰) .

يَأْتِي الْآدَمَ رَبُّكُمْ فَكُلُوا مِنْ ①

مَرِّ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ②

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ ③

يَأْتِي الْآدَمَ رَبُّكُمْ فَكُلُوا مِنْ ④

يَعْرُورُهُمَا الزُّلُفُ وَالْمَرْجَانُ ⑤

يَأْتِي الْآدَمَ رَبُّكُمْ فَكُلُوا مِنْ ⑥

وَلَهُ الْبُحَارُ الْمُتَشَاكُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَاقِ ⑦

يَأْتِي الْآدَمَ رَبُّكُمْ فَكُلُوا مِنْ ⑧

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ⑨

وَيَسْفَىٰ وَصْفَهٗ رَبُّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ⑩

يَأْتِي الْآدَمَ رَبُّكُمْ فَكُلُوا مِنْ ⑪

يَسْتَلُّهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ⑫

يَأْتِي الْآدَمَ رَبُّكُمْ فَكُلُوا مِنْ ⑬

(۱) یعنی در زمستان آفتاب مشرق و مغرب دیگر دارد و در تابستان مشرق و مغرب دیگر.

(۲) یعنی تنعیم یا تعذیب، اسعاد یا اشقا، احیایا اماتت والله اعلم .

از همه فارغ شده برای شما متوجه شویم
ای جن وانس (۳۱) .

پس کدام یکر از نعمتهای پروردگار
خویش دروغ می شمرد (۳۲) .

ای قوم جن وانس اگر می توانید که
بیرون روید از کناره های آسمان هاوزمین
پس بیرون روید بیرون نخواهد رفتن مگر
بقوتی^(۱) (۳۳) .

پس کدام یکر از نعمتهای پروردگار
خویش دروغ می شمرد (۳۴) .

فرستاده خواهد شد بر شما شعله از آتش
ودود نیز پس مقابله نتوانید کرد (۳۵) .

پس کدام يك را از نعمتهای پروردگار
خویش دروغ می شمرد (۳۶) .

پس چون بشکافد آسمان پس شود مثل گل
سرخ مانند ایدیم سرخ (۳۷) .

پس کدام یکر از نعمتهای پروردگار
خویش دروغ می شمرد (۳۸) .

پس آن روز سوال کرده نه شود اگناه خود
هیچ آدمی ونه جنی (۳۹) .

پس کدام یکر از نعمتهای پروردگار
خویش دروغ می شمرد (۴۰) .

شناخته شوند گنهگاران به قیافه خود پس
گرفته شود به موی پیشانی های وبه پای
هانیز (۴۱) .

پس کدام يك را از نعمتهای پروردگار

سَفَرَكُمْ لِكُرْبَةِ الْفُلَانِ ۝

فَيَأْتِي الْآلِهَ رَبِّكُمْ تَحَدِّثِينَ ۝

يَمْعَشِرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ
الْكُلُوبِ وَالْأَرْضِ فَأَنْفُذُوا وَلَا تَنْفُذُوا مِنَ الْآبِطْطِينِ ۝

فَيَأْتِي الْآلِهَ رَبِّكُمْ تَحَدِّثِينَ ۝

يُرْسَلُ عَلَيْكُمُ شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَمُوتُونَ ۝

فَيَأْتِي الْآلِهَ رَبِّكُمْ تَحَدِّثِينَ ۝

وَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ۝

فَيَأْتِي الْآلِهَ رَبِّكُمْ تَحَدِّثِينَ ۝

فَيَوْمِئذٍ لَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ ۝

فَيَأْتِي الْآلِهَ رَبِّكُمْ تَحَدِّثِينَ ۝

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيَاهِهِمْ فَيُؤْخَذُ بِالْأُؤُوبِ
وَالْأَفْقَادِ ۝

فَيَأْتِي الْآلِهَ رَبِّكُمْ تَحَدِّثِينَ ۝

دروغ می شمرد (۴۲) .

این است آن دوزخ که دروغ شمرده بودند آن را گنهگاران (۴۳) .

آمدورفت کنند میان آن آتش و میان آب گرم جوشیده (۴۴) .

پس کدام يك را از نعمت های پروردگار خویش دروغ می شمرد (۴۵) .

وکسی را که ترسیده است از ایستادن بحضور پروردگار خویش دبوستان است (۴۶) .

پس کدام يکر از نعمتهای پروردگار خویش دروغ می شمرد (۴۷) .

دو بوستان دارای شاخه های بسیار (۴۸) .

پس کدام يکر از نعمتهای پروردگار خویش دروغ می شمرد (۴۹) .

در آن دبوستان دو چشمه میروند (۵۰) .

پس کدام يکر از نعمتهای پروردگار خویش دروغ می شمرد (۵۱) .

در آن دبوستان از هر میوه دو قسم باشد (۵۲) .

پس کدام را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ می شمرد (۵۳) .

تکیه زده بفرش های که آستر آن از حریر ضخیم باشد و میوه آن دبوستان نزدیک بُود^(۱) (۵۴) .

پس کدام يکر از نعمتهای پروردگار

هَذَا جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿۴۲﴾

يَطُوفُونَ فِيهَا بَيْنَ أُسْتُورٍ خَبِيرٍ ﴿۴۳﴾

يَأْتِي آلَاهُ عَلَيْهَا كَذِّبِينَ ﴿۴۴﴾

وَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَمِلًا ﴿۴۵﴾

يَأْتِي آلَاهُ عَلَيْهَا كَذِّبِينَ ﴿۴۶﴾

ذَوَاتًا أَقْبَانٍ ﴿۴۷﴾

يَأْتِي آلَاهُ عَلَيْهَا كَذِّبِينَ ﴿۴۸﴾

فِيهَا عَيْنٌ مُّجْوِيْنٌ ﴿۴۹﴾

يَأْتِي آلَاهُ عَلَيْهَا كَذِّبِينَ ﴿۵۰﴾

فِيهَا مِنْ كُلِّ ثَمَرٍ أَكْثَرُ زَوْجَيْنٍ ﴿۵۱﴾

يَأْتِي آلَاهُ عَلَيْهَا كَذِّبِينَ ﴿۵۲﴾

مُتَّبِعِينَ كُلِّ فُرْشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَّاتٍ
الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿۵۳﴾

يَأْتِي آلَاهُ عَلَيْهَا كَذِّبِينَ ﴿۵۴﴾

خویش دروغ می شمرد (۵۵) .
 در آن کوشکها حوران باشند فرواندازنده
 چشم جماع نکرده است بآنها هیچ آدمی
 پیش از ایشان ونه هیچ جنی (۵۶) .
 پس کدام یکر از نعمتهای پروردگار
 خویش دروغ می شمرد (۵۷) .
 گویا آن حوران یاقوت و مرجان اند (۵۸) .
 پس کدام را از نعمتهای پروردگار خویش
 دروغ می شمرد (۵۹) .
 نیست جزای نیکوکاری مگر انعام بسیار
 (۶۰) .
 پس کدام یکر از نعمتهای پروردگار
 خویش دروغ می شمرد (۶۱) .
 و غیر از این دبوستان دبوستان
 دیگر باشند (۶۲) .
 پس کدام یکر از نعمتهای پروردگار
 خویش دروغ می شمرد (۶۳) .
 دبوستان سبز که از غایت سبزی بسیاهی
 میزند (۶۴) .
 پس کدام یکر از نعمتهای پروردگار
 خویش دروغ می شمرد (۶۵) .
 در آن دبوستان دو چشمه جوشنده باشند
 (۶۶) .
 پس کدام یکر از نعمتهای پروردگار
 خویش دروغ می شمرد (۶۷) .
 در آن دبوستان میوه و درختان خرما و انار
 باشند (۶۸) .
 پس کدام يك را از نعمتهای پروردگار

يَوْمَ تَقُومُ السُّعُودُ أَلَمْ يَطْمِئِنَّا بِأَنْ أُنزِلَ عَلَيْكُمْ ذِكْرًا مُّبِينًا ۝

يَأْتِي آلَهُمْ رَبُّكَ مَاتُكِّدِينَ ۝

كَأَنَّ الْيَأْقُوتَ وَالْمَرْجَانَ ۝

يَأْتِي آلَهُمْ رَبُّكَ مَاتُكِّدِينَ ۝

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ۝

يَأْتِي آلَهُمْ رَبُّكَ مَاتُكِّدِينَ ۝

وَمِنْ دُونِهَا جَبَلِينَ ۝

يَأْتِي آلَهُمْ رَبُّكَ مَاتُكِّدِينَ ۝

مُدَاهَمَاتِينَ ۝

يَأْتِي آلَهُمْ رَبُّكَ مَاتُكِّدِينَ ۝

فِيهَا عَيْنٌ نَضَّاجَتَيْنِ ۝

يَأْتِي آلَهُمْ رَبُّكَ مَاتُكِّدِينَ ۝

فِيهَا نَخْلٌ وَرُمَّانٌ ۝

يَأْتِي آلَهُمْ رَبُّكَ مَاتُكِّدِينَ ۝

خویش دروغ می شمرد (٦٩) .
در آن کوشکها زنانِ بگزیده جمال باشند
(٧٠) .

پس کدام یکر از نعمتهای پروردگار
خویش دروغ می شمرد (٧١) .

حوران نگاهداشته شده درخیمها (٧٢) .
پس کدام یکر از نعمتهای پروردگار
خویش دروغ می شمرد (٧٣) .

جماع نکرده است بآنها هیچ آدمی پیش
از ایشان و نه هیچ جنی (٧٤) .

پس کدام یکر از نعمتهای پروردگار
خویش دروغ می شمرد (٧٥) .

تکیه زده باشند بر بالشهای سبز و بساط
های نیک (٧٦) .

پس کدام یکر از نعمتهای پروردگار
خویش دروغ می شمرد (٧٧) .

بابرکت ست نام پروردگارتو خداوند بزرگی
و انعام (٧٨) .

سوره واقعه مکی است و آن نود
و شش آیت و سه رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .
یادکن آنگاه که متحقق شود قیامت (١) .
نیست وقت بودن آن را هیچ نفس دروغ
گوینده (٢) (١) .

پست کننده است جماعتی را بلند کننده

فِيهِمْ خَيْرٌ حَسَانٌ ⑤

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِبَانِ ⑥

حُورٌ مُّقْصُورَاتٌ فِي الْبُيُوتِ ⑦

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِبَانِ ⑧

لَمْ يَطْبُقْهُنَّ أُنْثَى قَبْلَهُمْ وَلَا جِآنٌ ⑨

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِبَانِ ⑩

مُتَكَبِّرِينَ عَلَى رُءُوفٍ خُفُوفٍ وَعَبِيرَةٍ حَسَانٍ ⑪

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِبَانِ ⑫

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ⑬

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ⑭

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ⑮

لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَأَذَانٍ ⑯

خَائِضَةٌ زَائِعَةٌ ⑰